

Streszczenie

W niniejszej rozprawie wszystkie rozważania dotyczą poszukiwań, które w pewien sposób są pytaniem o kondycję współczesnego człowieka.

W pierwszym rozdziale podejmuję między innymi próbę osobistej interpretacji kwestii dualizmu duszy i ciała z perspektywy antropologii filozoficznej. Przyjmuję stanowisko krytyczne wobec dychotomii duszy i ciała. Uważam, że ciało jest integralną składową kondycji ludzkiej, w takim wypadku analizowanie ciała jest podstawą myślenia o współczesnym kształcie kultury. We wstępie wyjaśniam, że tytułowa „anatomia egzystencji” jest próbą zatarcia dychotomii wnętrza/zewnątrz. Wspomniana „anatomia” ujawnia się również w mojej twórczości – ciało staje się metaforą obrazującą złożoność człowieka (ciała-podmiotu).

W kolejnych rozdziałach odnoszę się do mitu (androgynie) oraz zwracam uwagę na problem ciała cierpiącego i wykluczonego (gabinety osobliwości oraz problem dyskryminacji), analizuję dzieła sztuki oraz postawy twórcze artystów (Diane Arbus, Cindy Sherman, Orlan, Miriam Cahn, Erna Rosenstein, Christian Boltanski, Tadeusz Kantor, Lech Majewski).

Analizując wybrane zagadnienia, odnoszę się do własnej twórczości i przedstawiam autokomentarz. Praca pisemna istnieje w korelacji z moją pracą artystyczną, jednak nie było moim celem jednoznaczne podporządkowanie refleksji teoretycznej pracy artystycznej – praca artystyczna nie jest ilustracją do poruszanych kwestii, natomiast czerpie z tej refleksji inspirujące impulsy. Tekst kończę podsumowaniem, w którym syntetycznie opisuję poruszaną problematykę i moje przemyślenia.

Opracowane dnia 25.03.2020 r.

Paulina Stawik-Urban